

щения, съ пръстени на ръцетъ си. Обаче, тѣхнитѣ пръстени не могатъ още да се превръщатъ на хлѣбъ.

Тази идея ви оставямъ днесъ: да придобиете пръстена, който се превръща на хлѣбъ. Проста е тази идея, но не по-малко е и сложна. Обективна е тази идея, но същевременно и отвлѣчена. Христосъ казва: „Азъ съмъ живиятъ хлѣбъ, слѣзълъ отъ небето. Който ме яде, той има животъ въ себе си.“ Ученицитѣ Христови се съблазниха отъ тази идея, заради което 70 души отъ тѣхъ Го напуснаха. Които разбраха вътрешния смисълъ на тази идея, станаха ученици на Христа и продължиха дѣлото Му. Тѣ повѣрваха въ силата на живия хлѣбъ.

Вѣтърътъ, който духа сега, е продължение отъ снощния. Всички опитахте силата му. Той разтури палаткитѣ ви, не ви остави да спите. — Кога не спи човѣкъ? — Когато има да разрешава нѣкакви въпроси. Следователно, вѣтърътъ подразбира мисълъ. Той иска да ви каже, че трѣбва да мислите, за да разрешите правилно въпроситѣ си.

Христосъ казва: „Азъ съмъ живата вода. Който пие отъ нея, никога не ожаднява“. Сега и ние, изчистихме изворчето, наредихме около него бѣли, хубави камъни. Всичко това правимъ за водата, която извира. Ако нѣмаше вода, тия камъни щѣха да бждатъ безпредметни. Изворътъ краси цѣлата мѣстность. Той представя знанието, къмъ което всички се стремятъ. Всѣки търси знание, което извира. То